

Thơ Thiền

Như Phong

Nội Dung

- 1- Như Phong
- 2- Thiền Ca
- 3- Mây Trắng Bay
- 4- Tao Phùng
- 5- Tu Tâm
- 6- Định
- 7- Chúc Mừng Giáng Sinh
- 8- Tu Tâm
- 9- Thiện
- 10- Chuông
- 11- Ly
- 12- Lặng
- 13- Tiên
- 14- hẹn
- 15- Xả
- 16- Tri Âm
- 17- Chân Tâm
- 18- Chân Sư
- 19- Phật Tại Tâm
- 20- Hữu Duyên
- 21- Chân Lý
- 22- Kẻ Vô Minh
- 23- Vịnh Vô Minh
- 24- Không
- 25- Phật Tánh
- 26- Chứng Ngộ
- 27- Dại
- 28- Diệu Tánh\
- 29- An
- 30- Quý Không
- 31- Bận
- 32- Chúc
- 33- Đàn Hạc
- 34- Vô Ngã
- 35- Vô Thường
- 36- Dáng Tiên
- 37- Ngã
- 38- Giải

- 39- An Nhiên
- 40- Chúc Mung Nam Moi- 4890
- 41- Tiên
- 42- Thoát
- 43- Không
- 44- Tĩnh
- 45- Nghiệp
- 46- Khôn
- 47- Bỏ
- 48- Phúc
- 49- Đàm
- 50- Bay
- 51- Duyên
- 52- Tâm
- 53- Thịnh
- 54- Vô Ngã
- 55- Hành
- 56- Vô Thường
- 57- Bồng Lai
- 58- Tạ
- 59- Vững Tin
- 60- Nhẹ
- 61- Định
- 62- Giải
- 63- Một Giây
- 64- Khai Ngộ - Bế Quan
- 65- Sống
- 66- An Tâm
- 67- Thực Tại
- 68- Có - Giải Thoát - Vô Đề
- 69- Tròng
- 70- Nơi Đây
- 71- Khuyên
- 72- Thoáng
- 73- Gặp Tổ
- 74- Khi
- 75- Tượng
- 76- Không Gian
- 77- Tâm
- 78- Gặp Tổ
- 79- Không Chứa
- 80- Đường Về
- 81- Bằng Lòng
- 82- Chữ Không.

Như Phong

Như phong là gió trở về không
Rớt xuống trần gian một tấm lòng
Không chứa, không chấp, cầm vô ngã
Sống mà như chết tựa như phong

Như Phong
1996

Thiền Ca

Thiền là xả bỏ hết người ơi
Bỏ đi dĩ vãng và tương lai
Bỏ luôn danh vọng và hiện tại
Giữ lại sinh mạng, để thờ dài

Thiền là không vọng tưởng ngày mai
Thấp sáng những gì của thực tại
Bỏ lại trần gian bao của cải
Giác ngộ chân lý sẽ mở khai

Thiền là tha thứ cho chính ta
Không đòi hỏi và không phiền hà
Chấp nhận những gì ta đang có
Cho dù ít, nhỏ nhưng mặn mà

Thiền là hướng đến cõi chân không
Giải trừ những tâm tư loạn động
Tái tạo một tâm hồn trắng trong
Xây lại cõi tịnh tận đáy lòng

Thiền là bỏ cái có, lấy không
Thiền là bỏ đục, lấy trong
Thiền là xả bỏ hết tham vọng
An định chân không tận cõi lòng

Thiền là xả bỏ những tích đọng
Bao đời, bao kiếp đã xây xong
Bao nhiêu ân oán và nghiệp chướng
Thiền giúp ta thoát khỏi tròng

**Thiền là rửa sạch rác bụi trần
Đã làm dơ bẩn cái thanh tâm
Đã làm động loạn bởi sân hận
Ngã mạn, vô minh phạm vạ lần**

**Thiền là lấy không, bỏ cái có
Cho dù nhỏ nhỏ hay thật to
Cho dù là vàng hay đen, đỏ
Bỏ hết người ơi để kịp đò**

**Về bề giác xây cảnh an nhiên
Để kịp kiếp nấy không oan uổng
Về bến giác, nhập thất tham thiền
Hào quang bừng sáng, quả nhãn tiền**

**Thiền là lấy thua, không lấy thắng
Là an nhiên trong mạch sống trần
Là tự tại trong tâm, duyên nhiều kiếp
Thoát cảnh lăm than của thế nhân**

**Thiền môn có vạn pháp người ơi
Nhất tâm bất loạn là diệu pháp
Vạn pháp quy tâm có một thời
Quán Âm vi diệu đã muôn đời**

**Thiền môn có vạn pháp người ơi
An nhiên, tự tại là diệu pháp
Thanh tâm, tịnh nghiệp duyên lành khởi
Chân lý ngộ khai chỉ một thời**

**Một thời đạt đạo tâm tự tại
Bình chân như vại sống an nhiên
Thoát khỏi ta bà cảnh đảo điên
Vui hưởng đời này, sướng như tiên**

**An nhiên, tự tại đến ngàn sau
Quán Âm thiền pháp rất nhiệm màu
Hương nội thính âm hoà linh điển
Diệu pháp ngàn xưa bất hư truyền**

**" Nhất tâm sân hận khởi
Bá vạn chướng môn khai"
Người ơi nhớ lấy lời này
Bao nhiêu sân hận bấy nhiêu nghiệp đày**

Cùng ta xả bỏ ngày ngày
Bằng cách bó gối tham thiền sớm mai
Thiền là bỏ lại nghiệp đày
Bỏ luôn nghiệp chướng từ nhiều kiếp xưa
Hiển linh ứng nói sao vừa
"Thiền vô ngôn tự" ngàn xưa đã bày
Người ơi bừng tỉnh hôm nay
Tham thiền, nhập định kiếp này giải khai
Thoát ra khỏi kiếp lưu đày
Vượt trên thảm cảnh ngày ngày đeo mang
Người ơi thoát cảnh lầm than
Tham thiền, nhập định hào quang phủ đầy
Xóa tan hiện cảnh lưu đày
Trở về Phật quốc ngày ngày an vui.

Như Phong
2002.

Mây Trắng Bay

Mây trắng trời cao chẳng chuốt sầu
Theo gió trôi dạt biết về đâu
Nghiệp duyên nhiều kiếp còn in dấu
Tiền kiếp thặng hoa hiện lên lâu

Đời vẫn luân lưu, người vắng lai
Cõi tạm ta chờ bóng một ai
Đường trần lạc lối bơ vơ mãi
Nẻo về thánh địa chẳng mờ phai

Tâm tịnh, địa đàn sẽ phôi phai
Bám víu làm chi một hình hài
Vô thường thiên hạ như chưa thấu
Khổ lụy hôm nay kéo đến mai...

Em hãy cùng ta theo mây bay
Bỏ lại trần gian những đắng cay
Thanh thản như không trong ba cõi
Ngao du thiên giới, ghé Bồng Lai

Như Phong

Tao Phùng

Ta đã tao phùng một kiếp này
Tình là cánh hạc nhưng chưa bay
Bóng đời duyên dáng qua khung cửa
Tiếng đời lay động nghe đâu đây

Có phải em đến từ cõi mây
Xuống cõi trần gian căng mộng đầy
Để lại cho đời bao chờ đợi
Quên đi ngày tháng đã hao gầy

Ngày tháng ngừng trôi theo mộng đời
Bước chân thánh thiện kiếp này thôi
Đêm ngày thanh thản trong ba cõi
Chia sẻ với đời, lệ ngừng rơi

Ta dìu em vượt thoát chợ đời
Thiện tâm, bảo táp chẳng đến nơi
Ngàn lá vàng rơi như một chiếc
Tâm an chẳng thấy chút đơn côi

Như Phong

Tu Tâm

Tất nhiên vạn vật vô thường
Mong sao có khách lên đường tu tâm
Đời người ngắn ngủi trăm năm
Sao còn ở đó tham sân sắc, tài...?

Người đi giữa phố lạc loài
Vì tâm tư ấy đang say men đời
Xoá tan hiện cảnh chơi vơi
Tham thiền, nhập định quên thời hỗn mang

Nghe như nhạc khúc âm thầm
Vọng lên thanh tịnh bình tâm nửa đời
Thoát vòng sanh tử người ơi
Ta đây lên tiếng gọi mời tu Tâm...?

Như Phong
2007

Định

*Có không, không có triền miên
Một khi tâm định ưu phiền bay cao
Người ơi có nhớ hôm nao...?
Nguyện tu tâm đạo, đổi màu phù sinh*

Như Phong

Chúc Mừng Giáng Sinh

**Lại thêm mùa nữa, Chúa Giáng Sinh
Thế giới chưa yên chuyện điêu linh
Mượn đây mấy chữ kính chúc bạn
Hạnh phúc cùng thế giới yên bình**

**Như Phong
20/12/2007**

Thiện

**Tội gì chuốc lấy những ưu phiền
Xây chi khổ lụy của triền miên
An tâm vui hưởng đời thánh thiện
Bỏ gối tham thiền, sống an nhiên**

Như Phong

Chuông

**Chuông ngân thánh thiện nhớ chùa Hương
Chuyên chở pháp vàng khắp quê hương
Âm thanh dân tộc còn vang vọng
Theo nhịp di hành của tổ tông**

Như Phong

Ly

Nơi đây đời xanh không mùi vị
Không còn vương bận tham sân si
Chan chứa tánh không của kẻ sĩ
Như lòng rõ nhịp khúc chia ly

Nơi đây đời mây đầy hương vị
Bỏ lại trần gian chuyện sân si
Có ai dám luận Tánh Không nhĩ
Cho ta mỉm cười cảnh phân ly

Như Phong

Lặng

Buông bỏ, quay vào trong thấy tôi
Không mong, không vọng chẳng bồi hồi
Tôi về bến lặng nào ai thấy
Người ơi...cầm lấy chớ đái tôi !

Như Phong

Tiên

Sống ở Ta Bà sướng như Tiên
Ngày đi làm việc, tối tham Thiền
An tâm, buông bỏ điều bất thiện
Sáng cả trần gian, quả nhãn tiền.

Như Phong

Hẹn

Người đến, rồi đi và trở lại
Trái đất này vẫn tiếp vòng quay
Như mặt trời sáng mỗi sớm mai
Thoát sinh tử, hành trình bất hoại

Hẹn nhau trong cõi hoa vàng
Ngàn năm vẫn đợi, hào quang vẫn còn.

Như Phong - 16/10/2007

Xả

Cám ơn người viết lời vung tục !
Trong tâm người đậm màu vẫn đục
Xả cho, chớ tạo thêm nghiệp chướng !
Chất chông, che khuất nẻo thiên đường.

Như Phong

Tri Âm

Cám ơn người đã nhả lời vàng ngọc
Ta ghi lòng tạc dạ một tri âm
Tâm tình này toả sáng đến ngàn năm
Như cõi sáng của thiên đường, Phật học.

Như Phong

Chân Tâm

Đời người ngắn như gang tấc
Tham, sân, si đánh mất linh hồn
Mời người đến với Thiền môn
Quán Âm diệu pháp tiếng đồn gần, xa
Hiển linh quang của Phật Đà

Chân sư Thanh Hải, ta bà độ sanh

Danh vọng như sợi chỉ mảnh
Chân Tâm phục hoạt thiền hành người ơi
Để khi đến lúc bỏ đời
Biết đâu là cõi của thời linh quang.

Hẹn nhau trong cõi hoa vàng
Ngàn năm vẫn đợi, hào quang vẫn còn.

Như Phong

Chân Sư

Ngàn năm ghi khắc một câu
Chân sư Thanh Hải nhiệm màu Quán Âm
Chân sư phục hoạt chân tâm
Cho người thọ pháp mong tầm ngộ khai
Tham thiền, nhập định ngày ngày
Chân tâm khai mở lâu dài linh quang
Chân sư khai dựng đạo tràng
Hào quang điều ngự muôn ngàn không gian
Chân sư từ cõi thiên đàng
Chân tâm hiển lộ, trần gian huy hoàng
Chân sư hoằng pháp đạo vàng
Dẫn đường, chỉ lối thiên đàng hồi cư
Nam mô Thanh Hải thiền sư
Ngàn năm tâm khắc ân sư, nghĩa trò.

Ân sư phụ ngàn năm còn sáng
Như hào quang cùng khắp thiên đàng
Mai này về cõi hoa vàng
Ngàn năm còn sáng đạo tràng Quán Âm.

Như Phong

Phật Tại Tâm

Chính Phật trong ta chẳng có tà
Bởi vì Phật Tánh trời đã ban
Mỗi người xuống thế đều có cả
Chân tâm phục hoạt hiển huy hoàng.

Như Phong

Hữu Duyên

"Đối cảnh vô tâm mặc vấn thiền..."
Chân tâm hiển lộ, hữu thiên duyên
Ta bà tịch lộ, vô duyên hiện
Đối cảnh vô tâm (tâm không), quả nhãn tiền.

Như Phong

Chân Lý

**Chân lý hiển lộ nét thanh cao
Cho dù bị vùi dập ra sao
Dù đã bị chôn tự thưở nào
Chân lý vẫn còn sáng nguyên màu**

**Chân lý muôn đời vẫn còn sáng
Dù bị chối bỏ hay nhạo báng
Dù bị ngộ nhận hay quên lãng
Chân lý sáng lạn như hào quang**

**Chân lý phương hại đến giáo tà
Hình tượng giáo ra tay chống phá
Chân lý tự nó đã thứ tha
Chân lý ngời sáng như thiên hà**

**Chân lý khai phóng kẻ vô minh
Bao đời, bao kiếp tự giam mình
Sân tâm dựng, xây bao nghiệp chướng
Chân lý khai mở cửa thiên đường**

**Chân lý thường khi bị tấn công
Chỉ vì quyền lợi chẳng tồn vong
Chỉ vì say mê theo danh vọng
Ai người khai ngộ chẳng bận lòng**

**Chân lý tự nó mãi trường tồn
Cho dù công luận bị đặc bom
Cho dù phỉ báng người rao giảng
Chân lý muôn đời với thiên môn**

**Chân lý hồi sinh bởi chân sư
Chân lý hiển lộ tấm lòng từ
Chân tâm, chân sư và chân lý
Sáng muôn đời, bất khả tư nghì.**

Như Phong

Kẻ Vô Minh

**Kẻ vô minh phá người tu
Quên cái Tâm, đã mờ lu
Có cái Tâm sáng chưa đủ
Kẻ vô minh như người mù**

**Kẻ vô minh chưa biết tu
Ngồi tụng kinh, chưa khổ đủ
Ngồi khổ mẽ, chưa tự chủ
Kẻ vô minh sống như tù**

**Kẻ vô minh tham, sân ,si
Vì si mê nên bị lụy
Vì sân hận thiếu suy nghĩ
Kẻ vô minh như nô tì**

**Kẻ vô minh mang vụng trí
Quên cái tâm nên cái lý
Tâm còn lu nên đổ kị
Kẻ vô minh tạo thị phi**

**Kẻ vô minh sẽ biết tu
Bỏ tham lam sẽ biết đủ
Bỏ sân, si hết mờ lu
Thọ pháp Quán Âm, được bù.**

**Được bù thoát cảnh ngục tù
Tham thiền, nhập định pháp tu chân truyền
Đây là giáo ngoại biệt truyền
Mười phương chư Phật cùng nguyên trùng tu.**

Như Phong

Vịnh Vô Minh

**Mấy mươi tuổi đầu còn vô minh
Tụng kinh, gõ mõ tự giam mình
Vô chùa tưởng rằng tu chánh đạo
Phật tại Tâm, chẳng ở chùa nào.**

Như Phong

Không

Không tướng, không cảnh không lay động
Không tâm, không ngã không chạnh lòng
Không chánh, không tà không mê lạc
Vạn pháp, thiên kinh quy về không.

Địa ngục vốn dĩ không
Tâm người vốn dĩ không
Thân người vốn dĩ không
Chấp pháp, chấp ngã uổng công tầm.

"Ngô sở dĩ hữu đại hoạn dã, vị ngô hữu thân
Cập ngô vô thân, ngô hữu hà hoan."

Như Phong

Phật Tánh

Không trẻ, không già
Không chánh, không tà
Không bắc, Không nam
Không chân, không giả
Không nữ, không nam
Không thánh, không ma
Không nhận, không trả
Không người, không ta
Không vào, không ra
Không cao, không thấp
Không gần, không xa
Không dữ, không hiền
Không vui, không buồn
Không vay , không mượn
Không ghét, không thương
Không còn vấn vương...

Phật Tánh vốn dĩ là không
Tham, sân, si đó cái tròng, đoạ ta
Thị phi vốn dĩ ta bà
Thân tâm an lạc, thái hòa nhân gian

Như Phong

Chứng Ngộ

Còn hình, còn tướng còn hồ đồ
Còn sân, còn si còn thô lỗ
Không chánh, không tà không mê lộ
Không Phật, không ma thực chứng ngộ.

Thực chứng là thấy được không
Cái không mà chẳng là không, nhiệm màu.
Như Phong

Dại

Ta đã qua rồi thuở dại khờ
Háo thắng, tranh giành như trẻ thơ
Cái trí hung hăng luôn toan tính
Che khuất đường về bến tâm linh !

Như Phong

Diệu Tánh

Lời người đã chớ một tánh không
Như Phong xin tạc dạ, ghi lòng
Hữu duyên tri ngộ: Bạch Nhân thánh
Lãng du, phiêu bạt chốn bụi hồng.

Động

Còn động là còn sân hận
Còn sân hận là còn vướng bận
Còn vướng bận là còn lặn độn
Là đánh mất tánh không !

Chấp pháp, chấp ngã mong tầm
Tánh không đánh mất lỗi lầm ai đây?

An

"Khi nào đã chán" ta tham thiền
Hay là vui thú của điền viên
Nhập đàn mệt nhọc thêm thần trí
Nhập am, nhập định với an nhiên.

Quý Không

Như Phong vốn dĩ đã là không
Chẳng có dòng thơ nào trong lòng
Biết đâu mà nói cùng Đại Hiệp !
Thôi thì quý trọng ở cái không ?

Bận

Người thành niên thường hay vướng bận
Tạo thị phi, vây thêm sân hận
Người vô minh: Cái trí hung hăng
Chấp hình, chấp tướng thêm lặn độn !

Địa ngục vốn dĩ là không
Chấp pháp, chấp ngã uổng công một đời !

Chúc

Năm mới chúc bạn mười phương
Vạn sự như ý, hành hương đạo vàng
Mai này về lại thiên đàng
Thiên niên kỷ mới, đạo tràng Quán Âm.

Tánh Không

Trong một giây mà tâm bất tại
Lại trăm năm rượt đuổi miệt mài
Lại thêm một kiếp với đấng cay?
Tánh không muôn đời chẳng đổi thay

Trong một giây mà tâm bất tại
Trăm năm ngoảnh lại thấy thật dài
Trong một giây mà tâm tự tại
Tánh không nhiệm màu hiển hiện ngay

Trong một giây thấp sáng hiện tại
Trăm năm một đời chẳng đổi thay
Trăm năm một đời đang dừng lại
Tánh không nhiệm màu chẳng phôi phai

Trong một giây quên mất tương lai
Trăm năm một đời ở ngoài tai
Trăm năm một đời đang bỏ lại
Tánh không nhiệm màu thấy được ngay

Tánh không chẳng về với sân tâm
Tánh không chẳng ở trong kinh kệ
Tánh không chẳng hiện trong hình tướng
Tánh không muôn đời chẳng vấn vương

Tánh không chẳng ở với núi sông
Người ơi vấn lại tận cõi lòng
Tánh không về đâu chiều mưa đổ
Chẳng ở chi mô, vốn dĩ không

Tánh không chẳng ở trong thư viện
Người ơi vấn lại tận cõi lòng
Chấp pháp, chấp ngã chỉ uổng công
Tánh không vốn dĩ đã là không

Tánh không chẳng ở với cuồng nông
Văn chương, thi phú chỉ bận lòng
Quãng bá Tánh Không nào ai thấy
Có thấy gì đâu, vốn dĩ không

Tánh không chẳng thấy, sao mong tầm
Tánh không chẳng thấy, nên cầm nhầm
Tánh không chỉ thấy bởi thiền định
Tánh không hiển hiện ở trong tâm

Tánh không vốn dĩ đã là không
Ngôn ngữ phàm phu chỉ lòng dòng
Diễn tả tánh không là hý luận
Vô hình, vô tướng lấy gì đong

Tánh không vốn dĩ đã là không
Ngôn ngữ con người chỉ lòng dòng
Kỳ duyên thiền định, Phật tánh hiện
Tánh không vốn dĩ đã là không ./.

Như Phong

Đàn Hạc

Một đàn Hạc trắng bay trời cao
Kiếp trước theo Thầy đi ăn đạo
Kinh, kệ, Thiền ký để khuyến tu
Tánh Không bất khả luận thấp cao

Tâm Không vốn chứa triệu cái không
Ngôn ngữ con người vẽ lòng dòng
Niết Bàn, Đại Ngục trong kinh kệ
Tánh Không vốn dĩ đã là không

Vô Ngã

Thủy chung với cái đã trống không
Thấp sáng thực tại tận cõi lòng
Thiên kinh, vạn kệ đề vô ngã
Cư tại ta bà chẳng thấy ta

Vô Thường

Vô thường tự nó đã là không
Thủy chung còn mắc chuyện bận lòng
Ta về yên tĩnh trong vô ngã
Tam cõi, mười phương chẳng có ta.

Dáng Tiên

Lời người đẹp như một dáng tiên
Xinh xắn, thanh cao lại dịu hiền
Tâm người chuyên chữ tình nhân ái
Chia sẻ tha nhân trút ưu phiền.

Chân

Vô ngã hiển linh dáng chân tâm
Nhân tâm chỉ để kẻ cầm nhàm
Giác ngộ bừng khai đời vô ngã
Vô thủy, vô chung với ta bà

Giải

Quả nghiệp nhiều đời chồng chất nhau
Tâm không nghiệp chướng sẽ trôi mau
Ai mà bắt gặp duyên Vô Ngã
Tam cõi , mười phương tựa ta bà

An Nhiên

Nắng mưa là chuyện của trời
Tâm an đối cảnh chẳng lời kêu ca
Thực tại đang ở trong ta
Nhớ thương, sầu muộn gần xa làm gì
Chạnh lòng chuốt lấy sầu bi
Thấp sáng thực tại, sân si vấy chào
Tâm an, thánh địa đường vào
Ngàn sau còn đậm một màu an nhiên

Như Phong

Hẹn

Này em giữ lấy mộng vàng
Ta đây thấp sáng linh quang đợi chờ

Hẹn nhau trong cõi hoa vàng
Ngàn năm vẫn đợi, hào quang vẫn còn

Như Phong

Chúc Mừng Năm Mới

Mừng xuân Canh Dần chúc bạn ta
Một năm thịnh vượng, nước xuôi dòng
Huệ tâm, linh tánh, thiền tinh tấn
Chúc cho nguyện ước sớm thành công

Như Phong
Mùa Xuân 4889 (2010)

Tiên

Sống tại ta bà sướng như tiên
Ngày đi làm việc, tối tham thiền
Giác ngộ mở khai miền hỷ lạc
Vô minh gói trọn chuỗi ưu phiền
Tham thiền, nhập định tu tâm đạo
Sân si, tranh chấp đời truân chuyên
Mời bạn cùng ta hành thiền thử
Sáng cả trần gian, quả nhãn tiền (41)

Như Phong

Thoát

Một kiếp phù sinh lại qua mau
Nhìn đi, quay lại tóc bạc đầu
Hạnh phúc, khổ đau nào vĩnh cửu
Chết đi, sống lại chẳng dài lâu
Chợ đời như sa mạc gió cát
Chính trường tựa sóng cuộn đáy sâu
Giàu sang, phú quý là hư ảo
An nhiên, tự tại thoát ưu sầu (42)

Như Phong

Không

Ta về yên tĩnh cảnh núi non
Vạn vật hữu hình tất phải mòn
Lắm người qua lại nơi gác tía
Ít kẻ quay về với lòng son
Chuông mõ, chùa chiền nào thanh tịnh
An nhiên, tự tại đạt thông dong
Lục đục thất tình vô minh trí
Tham thiền, nhập định ngộ tâm không (43)

Như Phong

Tịnh

Tịnh tịnh, động động, ngoại tâm kinh
Chân Tâm phục hoạt chuyển hóa mình
Tâm an thường tại tiêu nghiệp chướng
Trí loạn luôn làm dạ hữu khinh
Tà kiến si mê phạm nhân thế
Chánh niệm ngộ khai thoát cõi tình
Tâm Không quảng bá ai đã rõ
Thoát cảnh lăm than của phù sinh (44)

Như Phong

Nghiệp

Ta Bà thế giới của đoạ đầy
Tu tâm sắc thắm tựa hoa Mai
Khai ngộ tất thoát vòng sanh, tử
Vô minh sa đoạ cảnh sắc, tài
Phàm phu tục tử tranh hạ giới
Thánh nhân thiền định đạt Như Lai
Nghiệp duyên tạo tác nào xin xỏ
Phải gánh kiếp sau, chớ than dài (45)

Như Phong

Khôn

Người khờ dụng trí hay đấng đo
Bận bịu trần gian với đôi giò
Tội nghiệp cho người vui tiếng nhạc
Nhân duyên lắm kẻ khóc nhỏ to
Người khờ tạo của, si mê trí
Kẻ khôn buông bỏ, thoát âu lo
Này bạn ta, hãy quên quyền quý
Tâm an, thiên định mới kịp dò (46)

Như Phong

Ngộ

Vạn vật hữu hình vốn dĩ không
Nặng kiếp phù sinh chỉ long đong
Tâm an, tự tại quên thế sự
Trí loạn, vong thân luôn động lòng
An nhiên thường tại như nhật nguyệt
Bình chân như vại tựa núi sông
Tham sanh quý tử thành cát bụi
Buông bỏ lòng phàm ngộ tâm không (47)

Như Phong

Phúc

Một kiếp phù sinh tựa chiêm bao
Khi bỏ xác thân về phương nào
Phàm phu gánh trọn, lệ tầm tã
Thánh nhân chia sẻ, phúc dâng trào
Tam độc, người ơi nên buông bỏ
Tứ ân, ta trọng thoát lao đao
Đó đây tiếng chuông đang ngân vọng
Nghe như thánh nhạc của hôm nào (48)

Như Phong

Đàm

Tôi, bác thiền đàm qua tiệc trà
Dạ Hương vô sắc, hữu vị hoa
Trong lòng thanh tịnh, đời bên cạnh
Ngoài chợ bon chen , đạo dần xa
Một thoáng bỏ đi, đời bóng xế
Trăm năm ngó lại, đạo phù sa
An tâm, tịnh nghiệp như phép lạ
Thoát cảnh ly xa hết nhớ nhà (49)

Như Phong

Bay

Trăm năm một kiếp chẳng ngắn dài
Tình người muôn thuở không hề phai
Nhật nguyệt thuận hòa, luôn chuyển vận
Lòng người sân hận, mãi còn say
Hoài hương có lúc nghe thương xót
Nhớ quê thường trực thấy đắng cay
Cánh hạc bay xa, trời viễn xứ
Tình này ta gửi tới cho ai ? (50)

Như Phong
2007

Duyên

Kỳ duyên xuất ngoại để thành tài
Nhân tâm tiên khởi chẳng sót ai
Kiên trì, ý chí đang sung mãn
Trung can, tâm thành sẽ đặng cai
Thương người viễn xứ, si mê quá
Quý kẻ tha hương, chí miệt mài
Thế sự bây chừ đang cao điểm
Nhân tài kiệt xuất, hiển nay mai (51)

Như Phong
2007

Tầm

Ngại ngừng được gì hời cố nhân
Chiếc áo cà sa phủ bụi trần
Cay đắng đủ rồi, thôi bỏ lại
Hỷ lạc với đầy, an dưỡng thân
Xả bỏ trần ai, buông tam độc
Nâng niu vô ngã, trọng tứ ân
Quay đi, ngoảnh lại đời bóng xế
Ta bà rong rui tri âm tầm (52)

Như Phong

Thỉnh

Đa tạ thi nhân ghé thơ thiền
Mấy ai nhận rõ cảnh truân chuyên
Bon chen, tranh chấp đời vô vị
Buông bỏ, thứ tha đạo an nhiên
Mời bạn cùng ta tham thiền tọa
Đuổi xua ngã mạn thoát ưu phiền
Ta bà rong rui chiều xứ lạ
Hỷ lạc dâng người khắp mọi miền (53)

Như Phong

Vô Ngã

Người về yên nghỉ chí phù sa
An nhiên, tự tại cùng hỷ xả
Trọng tướng, tham sắc tăng ngã mạn
Phá chấp, buông bỏ sớm lợi tha
Cái tôi sân hận đầy cay đắng
Vô ngã thứ tha hết xót xa
Thấp sáng thực tại là xa ngã
Ta bà vui sống cảnh thái hòa (54)

Như Phong

Hành

Hành thiền giúp trí sáng như sao
Thân tâm an lạc hết lao đao
Phục hoạt chân tâm hồi hỷ lạc
Tái tạo tri huệ sống biết bao
Tâm tư bất ổn vì thương nhớ
Trí sáng an hoà lia khổ đau
Này bạn cùng ta tham thiền toạ
Chân tâm hồi phục hiển thân hào (55)

Như Phong

Vô Thường

Vạn vật hữu hình tất vô thường
Vô thủy, vô chung đến mười phương
Ta về yên tĩnh, cầm vô ngã
Người tìm danh vọng, lãnh vấn vương
Thiên đường, vui sướng miền hỷ lạc
Địa đàng, đau khổ cõi tang thương
Một kiếp phù sinh nào vĩnh cửu
Tâm an giác ngộ lẽ vô thường (56)

Như Phong

Bồng Lai

Mời bạn cùng ta viếng Bồng Lai
Để lại ta bà những tháng ngày
An định nửa đời trong hỷ lạc
Nổi trôi một kiếp mãi đắng cay
Tiên cảnh an nhiên, miền thanh tịnh
Hồng trần động loạn, vũng cuồng say
Tiên nhân diệu hiền trẻ đẹp mãi
Khi lòng phàm buông bỏ trần ai (57)

Như Phong

Tạ

Đa tạ "Cỏ Dại" đã ghé qua
Tâm tư của người ngát hương hoa
Một lát gặp nhau như một kiếp
Nửa đời ly cách lại chẳng xa
Buông bỏ tánh phàm trong một thoáng
Bắt gặp thánh hiền chỉ sát na
Cho ta trân trọng tình bằng hữu
Để dìu dắt nhau thoát ta bà (58)

Như Phong

Vững Tin

Không gian tự nó chẳng gần xa
Thời gian rong rũi như chiều tà
Xứ người vinh hiển như dương phủ
Quê nhà tù ngục tựa muối pha
Thương nhớ chỉ làm loạn trí bạn
Lãng quên mang lại an tâm ta
Hãy vững tin có ngày hội ngộ
Về sông xưa tắm nước phù sa (59)

Như Phong
30/7/2007

Nhẹ

Quê nhà xa cách đến dặm ngàn
Thương người viễn xứ mãi miên man
Mượn mấy dòng thơ qua giấy bút
Thuê vài văn tự lên cung đàn
Tâm an để lại tình hoài quốc
Trí loạn gánh thêm nợ trần gian
Ta đây như đã cùng người tỏ
Tu tâm lòng nhẹ nổi cơn mang (60)

Như Phong
2007

Định

Tha hương như sống ở quê nhà
Vinh hiển trời đông rạng xứ xa
Tâm tịnh an nhiên như rừng núi
Trí loạn cuồng xoay tựa biển hoa
Lục đục thất tình nghe đau xót
Từ bi hỷ xả thấy an hòa
Thân tâm an lạc quên xứ lạ
Thiền định, thần thông sớm lợi tha (61)

Như Phong

Giải

Nghiệp chướng bao đời kết với nhau
Tâm Không, nghiệp ác vấy tay chào
Vô Ngã, thiện duyên công thiền định
Tam cõi như không, chẳng ra vào.(62)

Cánh hạc bay cao vút... trời thơ
Ngất ngây thánh nhạc của mộng mơ
Thiên thai còn bóng qua vân ngũ
An nhiên tự tại, thoát mong chờ.

Một Giây

Một giây thôi, dừng lại
Mặt trời như thôi xoay
Trái đất như ngừng quay
Tâm an hiển hiện ngay

Hãy thấp sáng thực tại
Một giây thôi, dừng lại
Không còn thấy người xoay
Trăm năm chẳng thấy dài

**Hãy an trú nội tại
Một giây thôi, dừng lại
Không còn những đấng cay
Đời này thật đẹp thay**

**Hãy quên lãng tương lai
Một giây thôi, dừng lại
Nắm lấy đời hôm nay
Nhiệm màu thấy được ngay**

**Chân lý chỉ một không hai
Tuỳ duyên mà được ngộ khai nhiệm màu**

Như Phong

**Mời người ghé đọc kinh Vô Ngã
Và nên dưỡng 'Tấm Lòng Lợi Tha'
Thị phi vốn dĩ ta bà
Thân tâm an lạc thái hòa nhân gian**

Thấy

**Trong một thoáng vạn vì sao tan rã
Trên thiên đàng còn in dấu ngân hà
Ánh linh quang bùng sáng nẻo gần xa
Nhìn thấy được, nhận ra đời vô ngã**

Như Phong

Không

**Vạn tinh cầu vạn chuyển không ngừng
Vuông tròn, nội ngoại để dừng dừng
Trăm năm ngắn ngủi như một thoáng
Nhận lấy Không, chân lý reo mừng**

Như Phong

Khai Ngộ

An trú nội tại
Bất vọng ngày mai
Dĩ vãng bỏ lại
Bình chân như vại
Thiền định thường ngày
An nhiên, tự tại
Chân lý bừng khai
Hiển hiện Như Lai

Như Phong
2/4/2005

Bế Quan

Phong toả ngoại biên
Đóng cửa ưu phiền
Khoa chốt mộng mơ
Nhập am toạ thiền
Xây cảnh an nhiên
Một đời mãn nguyện
Về với hoàng thiên.

Như Phong
8/4/2005
(64)

Sống

Cám ơn bạn ghé lại Thiên Ca
Trải thơ lục bát đẹp như gà
Sinh ra là sống cho kiếp tới
Chết là tái sinh kiếp thăng hoa

Làm người rất dễ nhưng khó đấy
Vì kiếp này tạo nghiệp đó đây
Không khéo tu tâm là uổng phí
Luân hồi tiếp diễn mãi cuộc này

Làm thân vong bản khắp đó đây
Mê say danh vọng với tiền tài
Quên đi chân tâm chờ khôi phục
Một giây dừng lại, thấy được ngay

**Sanh ra là sống cho kiếp sau
Chết : Tái sanh mộng ước thuở nào
Người ơi... Hãy an tâm một thoáng
Sẽ thấy Chân Tâm sáng lên màu (65)**

Như Phong

An Tâm

**Người bạn trần gian đã tỏ bày
Lục tự Di Đà trấn an ngay
Hay là mật niệm theo từng pháp
Chìa khóa an tâm mở thường ngày**

**Người bạn trần gian đã dẫn giải
Có được tâm an mới tự tại
An tâm thiền tọa nhờ mật niệm
Vì tâm luôn thích chạy, nhảy, bay**

**Muốn giữ cái tâm với thực tại
"Nam Mô A Di Đà Phật" niệm
Hoặc hồng danh của pháp đã bày
Vừa giúp an tâm còn linh nghiệm**

**Thấp sáng cái tâm với thực tại
Trong từng giây phút của thời gian
Trong từng bước đi của địa đàng
Kìa cái TÂM KHÔNG đang trở lại.**

**Thấp sáng thực tại, là ngoại cảnh
Quay vào trong an trú thường ngày
Thị, thính giác làm tâm động loạn
Bế nhị quan CHÂN TÂM về ngay. (66)**

Như Phong

Thực Tại

Thời gian không bao giờ dừng lại
Phàm phu bị rượt đuổi hằng ngày
Tham sân si của người không đáy
Nên bị thời gian kéo chạy dài

Thời gian không bao giờ dừng lại
Cuốn trôi người mất hút tương lai
Thời gian dừng lại với tự tại
Nếu người biết nắm bắt trong tay

Thời gian sẽ có lúc dừng lại
Với những ai thấp sáng thực tại
Với tâm hồn ' bình chân như vại '
Thời gian sẽ vô nghĩa ngắn dài

Thời gian rồi có lúc dừng lại
Với những ai an nhiên tự tại
Với những tâm hồn vô ái ngại
Thời gian chẳng còn nghĩa nay mai

Thời gian dừng lại với thực tại
Với những người bỏ xuống trần ai
Thấp sáng thực tại trong chánh niệm
Không còn thời quá khứ, vị lai. (67)

Như Phong

Có

Rất là vi diệu lời của người
Chân lý tỏ bày thật là tươi
Thật ra trong không là có đấy
Có đấy mà không mới tức cười...!

Giải Thoát

Thấp sáng thực tại trong chánh niệm
Không còn thời quá khứ, vị lai
Quay vào trong, lià xa ngoại cảnh
Chân lý bừng khai hiển Như Lai

Vô Đề

Nơi đây đời xanh chiều nắng hạ
Nhiều tầng mây thông thả bay qua
Gió mang lời ru người tĩnh tọa
Như cái không bao phủ thiên hà

oOo

Tròng

Trái đất này vốn đã lòng vòng
Nên Không nói Có lại hoàn Không
Lòng người, nó cũng như dáng ấy
Có cái TÂM KHÔNG mới thoát tròng

*Trái đất này vốn chẳng lòng dòn
Chỉ có tâm phàm mới ngay, cong
Lòng người không thấy sao đo được?
Lấy Tánh Không đâu để tả tròng?*

Nơi Đây

Nơi đây thiên tọa không hương vị
Không vương gió, mây lẫn sân, si
" Ngã kim nhật tại tọa chi địa
Cổ chi nhân tăng tiên ngã tọa chi.."

Nơi đây tĩnh tọa không tiếng động
Không còn vương mắc tận cõi lòng
Bỏ lại trần gian con sông chảy
Đưa đời trôi nổi xuôi với dòng

Nơi đây ban ngày cũng như đêm
Chẳng cao, chẳng thấp thật ảm êm
Buông bỏ sắc tướng, cầm vô ngã
Thời gian dừng lại với thiên hà

Nơi đây chẳng có cũng chẳng không
Nghe qua tín hiệu của quang phong
Âm thanh vi diệu vô cùng tận
Xóa cảnh vô minh, thoát khỏi tròng (70)

DI

Tâm không vướng mắc là thoát tròng
Chấp hình, chấp tướng lại lòng vòng
Kiến Hoa, tao ngộ Như Lai điển
Hào quang bừng sáng rạng tim lòng...

Người ơi... có biết người làm chi?
Ngồi thiền mà sao lại sân si?
Cho nên động loạn là con khi
Tâm an thì vũ trụ bất di

(viết cho một bạn netter)

Địa ngục vốn dĩ là không
Chấp pháp, chấp ngã uống công một đời !

Khuyên

Nếu thật tình đã chán ta bà
Sao ngồi thiền lại "khi" hiện ra?
Thật tâm buông bỏ nhân gian thế
Vũ trụ vô thường chẳng có ta

Nếu thật tình đã chán ta bà
Ấy là đến lúc bỏ phồn hoa
Bỏ luôn danh vọng và thân phận
Chắc là con "khi" bỏ chạy xa

Khi mà con "khi" bỏ chạy xa
Vũ trụ ngừng quay chẳng kể ta
Tâm an thiền định như màu nhiệm

Vì Tâm Không hết nghĩa ta bà

**Chúc bạn sớm đạt được tâm an
Bỏ lại sau lưng chuyện thế gian
Chỉ giữ cái tâm với thực tại
An vui sẽ đến với thường ngày (71)**

Như Phong

Một Thoáng

**Một thoáng mà thôi khởi chuyển tâm
Hữu duyên biến nghiệm đến trăm năm
Như gió đưa mây trời vô tận
"Đối cảnh vô tâm" miễn mong tầm**

**Khi Tâm chưa an, vướng sân si
Tạo nghiệp, xây đời những thị phi
Tội nghiệp cho người cố chấp pháp
Đến lúc ra đi phủ sào bi !**

**"Đối cảnh vô tâm" quả nhân tiên
Sống tại ta bà sướng như tiên
Phàm phu tục tử vui hý luận
Chấp cánh hạc cao thoát ưu phiền.**

**"Đối cảnh vô tâm" quả nhân tiên
Thị phi phiền lụy đến triền miên
Buông bỏ, an tâm đời vô ngã
Cho dù phá phách bởi quỷ ma (72)**

Như Phong

Vô Đề

**Bỏ sắc, tướng cầm vô ngã
Chân lý hiển lộ ta bà an nhiên**

**Không hình, không tướng, vô ngã
Cầm chính đạo đạo ta bà ngân nga**

**Tâm an giữ được thời gian
Thiền định gởi trả địa đàng về em**

**Gió đi còn nhớ nguyện thề
Một ngày ta đón người về Bồng Lai...?**

Gặp Tổ

Mượn mấy Việt từ viết lên đây
Một lần gặp tổ mãi ngắt ngây
Linh quang màu nhiệm muôn đời sáng
Tam cõi, thập phương lẫn nơi này (78)

Như Phong

Khi

Có đôi khi ta làm thi sĩ
Ru lòng người với những tình si
Theo con nước chảy về biển cả
Làm gió mây đùa giỡn trăng tà

Có những khi ta thành pho tượng
Bỏ lại sau lưng những phố phường
Trả lại đời với những vấn vương
Quay vào trong bất gặp thiên đường

Có nhiều khi ta làm tu sĩ
Khuyên người nên buông bỏ sân si
Nhắc nhở người cảnh đời hệ lụy
Quên lãng đi trước những thị phi

Có ít khi mơ làm chiến sĩ
Vì trần gian đã đủ phân ly
Vì lòng người còn nhiều ghen tỵ
Vô minh nào thoát khỏi sào bi

Một khi ta bằng lòng thực tại
Thấy đời này nhiều những đổi thay
Thắp sáng lên những gì hiện hữu
Xóa sổ trần gian những bi ai

Một khi ta thắp sáng thực tại
Để lại trần gian con sông chảy
Buông bỏ lòng phàm những rủi may
Thoát ra được cảnh đời thiện tai

Một khi ta bằng lòng thực tại
An nhiên và bình chân như vại

**Để lại bên đời những tháng ngày
Chân tâm bừng sáng hiển hiện ngay (74)**

Như Phong

Tượng

**Một thoáng mà ta thành pho tượng
Trần gian này mất hết phố phường
Lòng người quên lãng những nhớ thương
Quay vào trong bắt gặp thiên đường**

**Một thoáng mà ta thành pho tượng
Cuộc đời này hết nghĩa tha hương
Thế giới không còn cảnh tang thương
Quay vào trong bắt gặp thiên đường**

**Một thoáng mà ta thành pho tượng
Kiếp này không còn nghĩa quê hương
Lòng người trống vắng những vấn vương
Quay vào trong bắt gặp thiên đường**

**Một khi ta trở thành pho tượng
Mắt không còn thấy những phố phường
Tai không còn nghe những nhiễu nhương
Trong tâm ta bừng sáng thiên đường.(75)**

Như Phong

Không Gian

**Trong một thoáng quên theo mộng tưởng
Không gian không còn nghĩa quê hương
Trần gian không còn nghĩa yêu đương
Quay vào trong bắt gặp thiên đường**

**Trong một thoáng bỏ lại vấn vương
Không gian không còn nghĩa tha hương
Trần gian không còn những nhớ thương
Quay vào trong bắt gặp thiên đường**

**Trong một thoáng trả lại phố phường
Không gian không còn nghĩa cố hương
Trần gian không còn những tang thương
Quay vào trong bắt gặp thiên đường**

**Một khi tâm đạt được bình an
Trái đất không còn nghĩa không gian**

Vũ trụ không còn nghĩa thời gian
Trong tâm ta bừng sáng thiên đàng (76)

Như Phong

Tâm

Thiên kinh, vạn pháp quy nhất Tâm
Thế giới nhiều nhưng bởi sai lầm
"Hữu duyên tương ngộ" linh quang hiển
"Vô duyên bất phùng" mãi sưa tầm...!

Cái tâm cư trú ở bên trong
Là lúc tâm ta chẳng chạy rong
Linh thể nhiệm màu là tâm ấy
Quay vào trong bắt gặp được ngay

"Phật tại tâm" người nào cũng có
Chẳng phải ở chùa, tượng nhỏ, to
Tánh Không, Chân Tâm là một đó
Không chứa, không chấp mới kịp đờ.

Tâm an tự tại chẳng màn không
Tâm hồn thanh thản thoát khỏi tròng
Bao giờ người được tâm an
Ta bà bỏ lại, thiên đàng rong chơi (77)

Như Phong

Cung Chúc Tân Xuân

Mừng xuân Tân Mão chúc bạn ta
Một năm thịnh vượng mới gọi là
Huệ tâm, linh tánh, thiền tinh tấn
Nhớ cầm vô ngã sớm lợi tha

Như Phong
Xuân Tân Mão - 4890 (2011).

Không Chứa

Không chứa thị phi chốn bụi hồng
Không sanh giổ hờn ở trong lòng
Không tranh, không giành, không vị kỷ
Tâm không, chứa đầy những cái không

Chứa chan tình cảm như cái tròng
Giam cầm, trói buộc theo cái vòng
Luân hồi chuyên chở thiên hạ sự
Tâm động, sân si tràn ngập lòng

Không chứa, không chấp thoát khỏi tròng
Không tham, không hận, chẳng cầu mong
Tâm an buông bỏ điều bất thiện
Ta bà hiển lộ cái tâm không

Không chứa, không chấp những thị phi
Vui đời tự tại với an vi
Thấp sáng thực tại, cầm vô ngã
Tánh không hồi phục tại ta bà.

Không chứa, không sanh những cuồng si
Làm việc thường ngày với an vi
Buông bỏ hơn thua, cầm vô ngã
Tâm không về với bạn tức thì. (79)

Như Phong

Đường Về

Đề trên cửa cái một chữ Không
Ra vào để nhớ mà dạn lòng
Không thấy, không nghe như bất tại
Đường về "Thiên Quốc" trải đầy Không

Viết lên tay lái một chữ Không
Thấy xe chen lấn chẳng bận lòng
Nghe còi inh ỏi không lay động
Đường về "Bến Giác" trải đầy Không

Khắc tâm để nhớ một chữ Không

**Thấy những nhiều nhưong chẳng bận lòng
Nghe người chê trách không rung động
Đường về "Phật Quốc" trải đầy Không**

**Rao bán cho đời một chữ Không
Ai mà mua được thì thoát tròng
Nghe, thấy chỉ làm thêm loạn động
Hành trình "Khai Ngộ" trải bằng Không.(80)**

Như Phong

Ngày đầu tháng 2 Nhâm Thìn - 2012

(Thân tặng Chưởng Môn Huỳnh Tâm Trung)

Bằng Lòng

**Khi em bằng lòng với thực tại
Thời gian không còn nghĩa ngấn, dài
Tình đời không còn những đắng cay
Thế giới này trở thành Bồng Lai**

**Khi bạn bằng lòng với thực tại
An vui trong từng phút mỗi ngày
Cuộc đời không còn những cơn say
Vợ chồng không còn cảnh chia tay**

**Khi anh bằng lòng với thực tại
Thấp sáng hiện hữu trong từng ngày
Lãng quên dĩ vãng và tương lai
Cuộc đời này sáng như sao Mai**

**Khi chị bằng lòng với thực tại
Tình đời không còn những đắng cay
Lòng người không còn cảnh đổi thay
Tình yêu không bao giờ phai**

**Khi ta bằng lòng với thực tại
Vợ chồng không bao giờ chia tay
Tình yêu không bao giờ nhạt phai
Thế giới này trở thành Bồng Lai (81)**

Như Phong

15/4/2012

(Riêng tặng bạn trẻ Minh - bị vợ bỏ)

Chữ Không

**Rao bán cho người một chữ không
Không chấp, không chứa, không loạn động
Không thấy, không nghe như bất tại
Hành trình khai ngộ trái bằng không (82)**

**Như Phong
Ngày 21/3/2013**

**www.thienquan.net
[Email: nhuphong@thienquan.net](mailto:nhuphong@thienquan.net)**